

...им отемкажду грави единок чинът и

Селан, наименува имат Н.А.

Вечер у старата жена която го крие! Иде един верен тракийски ^{Бъзмийн-е-}
генийник, ед сляж...изплюв за змия одре Николаудон по вътре и по вътре

избяга съсън сън мъка да - изплюв ажевкото, изхвърлящо съвържанието съсън
извадки и извадки и извадки и извадки и извадки и извадки и

,ако! Както чули дамите приятели!, потеките "входове, единично един" падат в
въздух, прещават на Теодоси, "приятеля" на готите! И онни изчупват! Приятел
все в Докато ти изнара в примирие! и после изведнък ще "затегне" бървите! Изменни-
ци! На този предлагат пари, на други жени, на трети високи чинове!

Биталиан,- Не всички, обаче приемат... и все също за всички

И. - Колко са останали като тебе? На пръсти се броят, и всичко им етих
В. Нищо. Те стигнат. Фридигер, Аркулф, Х, У,

В. Но повечето от тях са грейтунги /остготи/, а гвите терзинги изпокапа-
ха.

В. Ами Х, У ? Те не са от алемунгите!

И. Ха-ха-ха! Х е приел вчера поста ... в Константинопол... А В се е
окенил за дъщерята на ...

В. Ух! /Укача!/ Не! Не може да бъде...ще отидя, че провери! И ако ме лъжат...
Извинявам съм, че изложих всичко за кого лиши Мор. Такоже то че вътре

Х. Всичко това е самата истиня.

В. Оставам, все пак, ав, Сарфак, Теодомир...

И. Теодомир преговаря вече с Теодоси. Ще му дадат земя за заселване в
долна Тракия.

В. се разхожда с бурни крачки. Наведена глава. Бурно се вдигат гърдите му
, скръстил ръце назад, той се разхожда из станцата, к то лъв в клетка.

Спира се. Поглежда към приятеля си. Очите му изнъхват изненадено отраднике!

В. Врачът от времето на Котис и Реметайк. С всичките примирие! Брагът и
промаломаха и после срязаха. Не, не ни дойде уши... и също искат

И пристъпих към него. Гледа го дълбоко в очите. Казва с бавек и твърд глас
- Предлага ти се да станеш магистър милитум на цялата римска войска,

а после консулски имене сак.

В. Срещу какво?

И. За да обединим разкъсаните сили и помогнем да изгоним готите от земята
ни. Те се настаниха тук вече като господари.

В. Готите ни помогнаха да се освободим от идото на Рим! Дадоха свобода на
народа. Ние си да дохиме клетва за верност!

И. И тези напълниха, нали? Един по един ви напушкат, изоставят, погубват!
Ти имаш да избираш между най-високия пост и смъртта!

Вит. се спира пред прозорчето. Гледа към далечината, дълбоко замислен.
С скръстени на гърдите ръце. Чува се външето на фрътуната. Обръща се.

И го гледа с дълбоко вълнение. Чака да чуе думата му.

В. Теодоси ли те изпраща?